

Zagończyk

Źródło: <http://zagonczyk.ipn.gov.pl/zag/wyrok/566,Wyrok.html>
Wygenerowano: Wtorek, 17 października 2017, 07:50

Wyrok

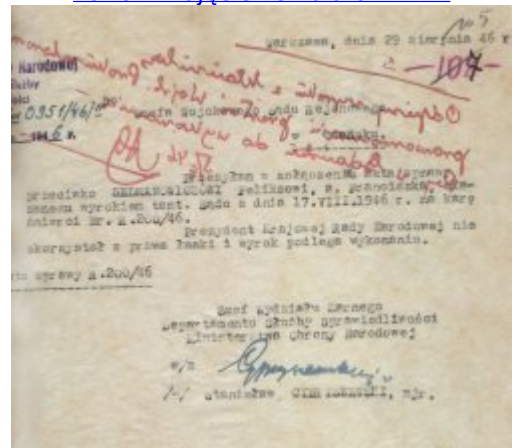
17 sierpnia odbyła się rozprawa sądowa, na której był obecny prokurator por. Ludwik Alwin oraz obrońca z urzędu Kazimierz Ogrodzki. Przewodniczący Wojskowego Sądu Rejonowego w Gdańsku mjr Adam Gajewski skazał Feliksa Selmanowicza na karę śmierci, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepadek całego mienia.

Jeszcze tego samego dnia „Zagończyk” napisał do prezydenta Krajowej Rady Narodowej Bolesława Bieruta prośbę o ułaskawienie. Jako okoliczność łagodzącą podał fakt, jakoby do działalności konspiracyjnej został zmuszony przez „Łupaszkę”, który rzekomo miał mu zagrozić śmiercią, gdyby się jej nie podjął: „Groził mi likwidacją na wypadek nieprzystąpienia do akcji, którą kierował”. Podany argument przywodzi na myśl opisaną już wcześniej taktykę, jaką „Zagończyk” ustalił z „Jachną” w momencie ponownego wstąpienia jej na ścieżkę partyzancką.

Dzień po ogłoszeniu wyroku „Zagończyk” napisał drugą, znacznie obszerniejszą, prośbę o ułaskawienie. Na podaniu widnieje adnotacja z 21 sierpnia 1946 r., że prezydent z prawa łaski nie skorzystał.



Feliks Selmanowicz. WUBP w Gdańsku,
1946 r. Zdjęcie ze zbiorów AIPN



Pismo szefa Wydziału Karnego
Departamentu Służby Sprawiedliwości
MON z informacją o nieskorzystaniu przez
prezydenta KRN z prawa łaski w sprawie
Feliksa Selmanowicza. Datowane na 29
sierpnia 1946 r. (dzień po śmierci
„Zagończyka”). Zdjęcie ze zbiorów AIPN